

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

9. Qualem charitatem Deus habet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

MEDITATIO IX.

Qualem charitatem Deus habeat.

Amor tres habet actus. 1. est *benevolentia*, qua bene volumus amato, & in eo quod habet, acquiescimus. 2. *concupiscentia* in rem, quam alicui, vel nobis cupimus. 3. *amicitia* inter plures, ob bonum in quo communicant: quod si supernaturale sit, dicitur *charitas*. Ex his oritur *beneficentia* erga amatum.

PUNCTUM PRIMUM.

De Amore divino erga seipsum.

Deus amore benevolentiae amat seipsum, quantum est amabilis infinita eius bonitas, qui amor rectissimus est & debitus, non ut amor proprius, quo creatura amat se praeter Deo, illius postponens voluntatem: nempe amor in creaturam debet esse subordinatus amori in summum bonum, alioqui vitiosus est. 2. Inter divinas personas est amor amicitiae perfectae: nam sunt aequales, & communicant in bono infinito, & habent unum velle, quin unum intelligere, & operari.

Gaudebo quod sit aliquis amor, quo Dei bonitas ametur, quantum est amabilis, nempe divinus, quo se Deus amat.

Deinde gratulabor mihi, quod ex illo amore oritur, ut etiam amet nos, quasi quid sui. Ita

vicissim amor noster erga Deum urgere debet nos ad amandum proximum, quem ille sic amat: amor enim noster debet esse participatio divini: ergo sicut ille se amando, convertit amorem in hominem: ita nos Deum amando, debemus similiter in proximum converti.

PUNCTUM II.

Quomodo Deus amat alia extra se. I. Dif-
fert modus amandi à nostro, quoniam Quomodo amat creaturas.
Deus amando, confert creaturis idipsum, unde sunt amabiles: quare amare & benefacere in Deo sunt conjuncta. Amando cœlum, stellas, elementa, plantas, animantes, hominem: dedit esse, quod habent, & sic amat spontaneè, non ex necessitate. At ego, Domine, non valeo sic amare te, ut aliquid tibi conferam: amabo autem sic, ut quod abs te accepi, totum in obsequium tuum impendam, nec non ut proximis meis, loco tui, benefaciam.

II. Amat hominem præ aliis creaturis corporeis, quia homo est ad imaginem Dei conditus, similitudo autem est causa amoris. Hic dupliciter ad amandum Deum excitabor, & quia fecit mihi magna, imaginem sui me faciens, & quia, *si omne animal diligit sibi simile*, quanto Ecc. 13. magis ego Deum, cujus similitudinem gero, & 19. cui similem esse tantæ est excellentiæ?

III. Creaturas irracionales amat Deus amore concupiscentiæ, non amicitæ: amat enim, ut serviant homini, alioqui eas non producturus.

Non sunt autem capaces, ut amentur amore amicitiae, quia non possunt Deum redamare: voluit autem eas creare, ut ex illis, & in illis, homo amaret, laudaretque Deum. *Domine, quid est homo, quod memor es ejus? Omnia subiecisti sub pedibus ejus. Quam admirabile est nomen tuum?* Ideo admirabile, quia sic hominem amasti: quot sunt res, in singulis amasti hominem, & ego non te vicissim in singulis amabo? Totidem donarem corda, si suppetarent totidem vitæ.

PUNCTUM III.

Omnes
amat.

Sap. II.

25.

Quod Deus nihil excludit à suo amore, sed amat omnem creaturam, eo saltem, quod ab illo habet esse. *Diligis omnia quæ sunt: & nihil odisti eorum quæ fecisti:* unde & tribuit singulis quæ à natura ei conveniunt: hominem quoque peccatorem amat, tametsi minimè peccatum ejus.

Job. I. 8.

Hinc 1. petam à Deo, ut removeat quicquid ego mali adjeci ad bonum naturæ, quod ipse contulit: *Manus tuæ fecerunt me, & plasmaverunt me totum in circuitu, & sic repente præcipitas me?* Absit: sed tolle à me, unde me præcipitas.

Mat. 5.

44.

2. Discam amare omnes, & velle eis suum bonum: tantum peccatum odisse: *Diligite inimicos vestros: benefacite iis qui oderunt vos, ut sitis filij Patris vestri qui in cælis est.* 3. Imitabor Deum, qui omnia ex amore operatur, sicut ait Sapiens: *Neque odians aliquid constituisti, aut fecisti:* Et

Et Dionysius: Amor est causa omnium rerum: *Cap. 4.*
ac si amare Deus desineret, interirent omnia. *Divin.*
Ego vicissim omnia opera mea, ut in charitate *nomm.*
fiant, elaborabo, ut suadet Apostolus: alio-
qui, *Si charitatem non habuero, nihil sum, pe-*
rit fructus. *1. Cor. 13. 2.*

PUNCTUM IV.

QVOD Deus hominem non solum amaverit,
sed amicum etiam suum fecerit. Amici-
tiae autem conditiones sunt istae. I. Debet esse
inter aequales, & quia creatura infinite inferior
est Creatore, quo nos essemus capaces amicitiae
divinae: *Maxima & pretiosa nobis promissa do-*
navit, ut per hac efficeremur divina consortes na-
tura: unde animam Justi vocare dignatur *soro-*
rem & sponsam, quae sunt nomina aequalium, *4. 9.*
ut passim Filius, imò Deus: *Ego dixi, Dij estis*
& filij Excelsi omnes. Quòd si David jure mi- *Pf. 81. 6.*
ratur, quòd Deus hominem constituerit super
omnia bona sua, & paulo minus ab Angelis mi-
norem fecerit: quanto istud mirabilius, quod
aequalem Angelis per gratiam, & suae naturae
consortem effecerit.

II. Amicorum est communicare in bonis: II.
unde illud: amicorum sunt omnia communia.
Certè Deus communicat sua Justo, quando na-
turam, gratiam, & gloriam confert, ut verè u-
surpet illud: *Omnia mea tua sunt.* At Justus *Luc. 15.*
ex parte sua non habet bona quae vicissim com- *31.*
municet, nisi quae à Deo ipso acceperit: haec i-

gitur reddet agnoscendo ab illo esse omnia, atque in illius gloriam ipsdem utendo.

III.

III. Amici sunt unum, amicus est alter ego, est una anima in duobus corporibus, magis est ubi amat, quam ubi animat: hinc avent amici convivere, mutuâque præsentia & colloquio

I. Cor. 6.

frui, nihil inter se celant. Ita, *Qui adhæret Deo per amorem, unus spiritus cum illo fit*, teste Pau-

17.

Zach.

lo: Pro pupilla sua justos habet: *Qui vos tetigerit, tangit pupillam oculi mei*; quasi dicat:

2. 8.

vos estis oculi mei. Porro *deliciae sunt ejus, esse cum filiis hominum*. Et tandem totum se eis aperit: *fam non dicam vos servos, quia servus nescit quid faciat dominus ejus: vos autem dixi*

Iohn.

15. 14.

amicos, quia omnia quaecunque accepi à Patre meo, nota feci vobis. Quid autem, *cùm se revelabit facie ad faciem?* ô Domine, quid est homo: quia sic magnificas eum, & apponis erga e-

Iob. 7.

17.

um cor tuum? O valeam reddere vicem! sed quod minus possum, & debeo exhibere, præstabo proximo meo propter ipsum, imo ipsi Deo in proximo, exercens amicitiae proprietates & munia. Præstabo me æqualem & humanum etiam infimis: communicabo libenter cum illis quaecunque habuero, eisque proderunt, tum corporalia, tum spiritualia. Denique fiam cum illis unum, ut ipsi cum Deo sunt unum

per charitatem.

ME-